

GOSPODZE (36) *sb f*

-dz- (33), -dź- (3).

Oba o oraz e jasne.

sg *N* gospodze (3). \diamond *V* gospodze (33).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII(XVIII) – XVIII w. s.v. gospodyni.

Pani; Hera Calep, Cn; heroina, herois Cn (36) : Calep 477a, 480a; Więc czuie y przez skorę: gdzie dom nie po Bodze/ Gdzie mało dba o męża niepewna Gośpodze. KlonWor 58.

a. *W V sg grzecznościowy sposób zwracania się do kobiety (33) : Przeto miłościwa gośpodze wielmożna páni Anno Woynicka/ przymi tego teraz ku czcy á flawye ná potem twoyey/ Márchołta March¹Wiet A2; BierEz B4v; GlabGad A2, A3v; (did) Achiza wyflawia Zephire [pa]nią fwą (-) Czofz fie gośpodze frałueifz RejJóz C7v, D5, D7, D7v, D8v, H3; Wnet potym żałobliwie Minerwę gromiła/ Cożes miła gośpodze wždy nam vczyniła. RejWiz 33, 33v; PAni iednemu rzekła/ rádabych widziála/ Abych cie też wždy kiedy w swoim domku miála. Rzekł: iż mi teraz trudno/ lecz do domu ná zad/ Iádac/ do was gośpodze/ ftąpiłbych bárzo rad. RejFig Aa4v, Aa6v, Bbv, Bb5v, Cc5v, Cc7 [2 r.], Dd, Dd6v; tylko wy gośpodze/ Iuż go chcieycie zaniechác/ płuiecie go frodze. PaprPan D; SkarŻyw 135; KochFr 60.*

Przen: Do Rzeczypospolitej (2) : Niefráfuy fie gośpodze/ cożem ia krzyw tobie/ Dawnoć czáfu pokoiu/ káždy gárnie k łoby. RejZwierz A5, A5.

α. *W odniesieniu do Matki Boskiej (7) : O z radością náświętflá panno gośpodze náffa s twą wołą poydę ij twé święté miłosci nieopuflczę OpecŻyw 30, 85v, [155]; SkarŻyw 337.*

Szereg: »gospodze, (i) pani« (3): przyczyn fię zá námi gośpodze y Páni y Krolowa y Mátko. SkarŻyw 393; LatHar 8, 483.

Synonim: pani.

Cf **GOSPODYNI**, **GOSPODZA**